

ובסמלים אחרים של קבוצת טרסר מילאנו. אלפי אוהדי הקבוצה האיטלקית היו מצויידים באביזרי קבוצתם, וצבעו את האיציטדיון בצבעי האדום-לבן.

הדוכן האיטלקי דוכן ומזכרות האי-טלקי טלקי בכניסה לאו-לם המישחק עמוס בצעפים, בדיגלונים, בכובעים

רונית אנטר חור ברשת

שוויץ ורושם האוהדים הישראלים של מכבי תל-אביב נר-אים מעודדים יותר למען הפוזה של התצלום, מאשר למען הקבוצה עצמה, וזה היה ההבדל הגדול בין שתי הקבוצות.

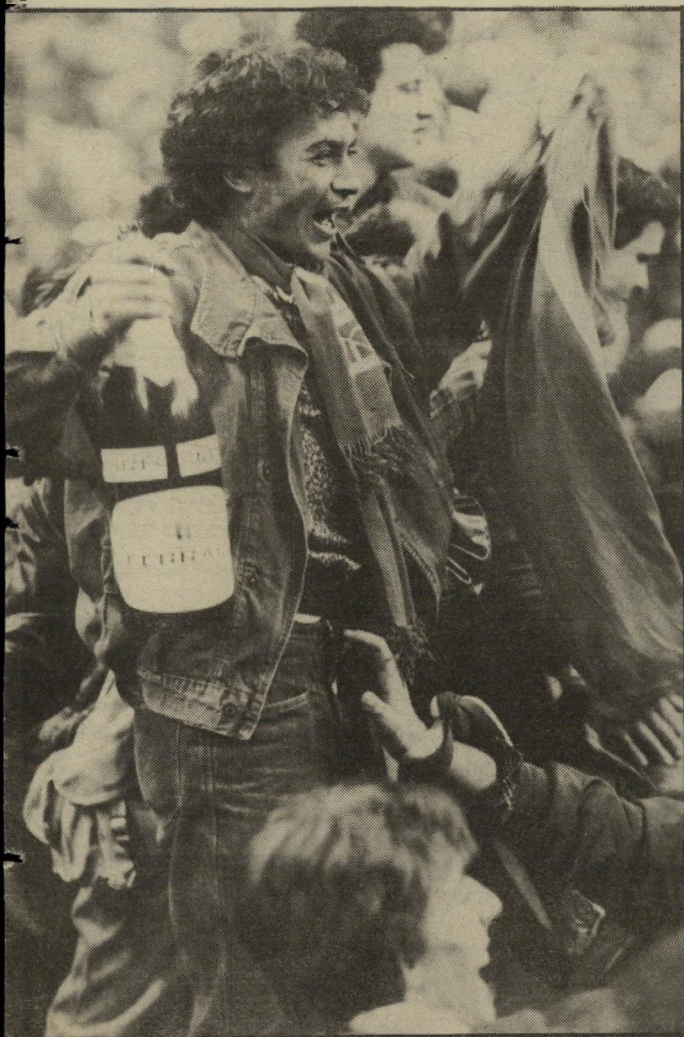
הפסד בגלל האוהדים

בכניסה לאיצטדיון בלוואן, שבו התקיים המישחק בין מכבי תל-אביב לטרסר מילאנו, היה דוכן גדול ועליו צעפים, דגלים, כובעים, בלונים וסמלים אחרים. אלה לא היו צבועים כצהוב, המסמל את מכבי תל-אביב, אלא בצבעי האדום-לבן האיטלקיים. אוהדי טרסר, 6,500 במספר, באו מאורגנים. הם היו ישובים ביציעים ארבע שעות לפני תחילת המישחק, כשהם שרים שירים וצועקים סיסמות בקצב, תוך כדי הנפת הדגלים והצעפים. אוהדי מכבי, שהיו פחות מחצי במספרם, לא היו מאורגנים כלל. ברור שהוצאה של 750 דולר אינה אפשרית לכל אוהד ישראלי, אך גם אלה שטרחו ובאו ללוואן, לא צויידו באזורים הררושים כדי לצבוע את היציעים בצבע הקבוצה. אף אחד מראשי מכבי לא דאג לחלוקת צעפים, כובעים ובלונים. עובדה זו התגלתה כמכרעת רווקא במישחק כלי-כך שקול בין שתי הקבוצות. יתכן שמה שהכריע בסופו של דבר את הכף לטובת האיטלקים היה האירגון המצויין של האוהדים שלהם, לעומת האירגון הלקוי של הישראלים, אוהדי מכבי.

במקום אוהד איטלקי אחד שלא החזיק בידו אביזר כלשהו בצבעים אלה - אוהדי מכבי, לעומתם, נר-או חיוורים. האיטלקיים גם היו מאורגנים יותר.

ים של צעפים היציעים שבהם ישבו האוהדים האיטל-קיים היו צבועים לגמרי בצבעי הקבוצה. לא היה

האיטלקי אוהד איטלקי מייד אחרי הניצחון של קבוצתו. טרסר מילאנו. הוא עוטה הצעף של הקבוצה על כתפיו. מחזיק בדגל הקבוצה בידו ובקבוק שמפניה תוססת בידו השניה. צילם: אליצור ראובני

אותו החוזה. האוהד אוחז בידו דגל ישראל גדול. באתו זמן היו האוהדים האיטלקים עסוקים בשירה בקצב אחיד, דבר שמילא את האולם בצליליהם.

הישראלי אוהד ישראלי מורחק מן המיג-רש. הוא הספיק להתפרע עוד לפני תחילת המישחק, וסדרן שוייצי דאג להוציא